

திருக்கடவூர்
அபிராமி அந்தாதி
மற்றும்
அபிராமியம்மை பதிகம்

திருப்புசுழ் அன்பர்கள் (பதிவானது)
டில்லி

அபிராமி அந்தாதி

(காப்பு)

(கட்டளைக் கலித்துறை)

பூபாளம்

தாரமா கொன்றையும் சண்பக
 மாலையும் சாததுமதிலலை
 ஊராதம பாகத துமைமைந்த
 னேஉல கேழுமபெற்ற
 சீர்ஆமி ராமிஅந் தாதிஎப
 போதுமஎன சிந்தையுள்ளே
 காஅமா மேனிக கண்பதி
 யேநிற்கக கடடுரையே

நூல்

உதிககின்ற செங்கதிரா உச்சித
 திலகம உணாவுடையோ
 மதிககின்ற மாணிககம மாதுளம
 போது மலாககமலை
 துதிககின்ற மினகொடி மெனகடிக
 குங்கும் தோயமஎன
 விதிககின்ற மேனி அபிராமி
 எனறன் விழுத்துணையே

1

துணையும் தொழுமதெயவ முமபெற்ற
 தாயும் சுருதிகளின
 பணையும் கொழுந்தம பதிகொண்ட
 வேரும் பனிமலாப்பூங்
 கணையும் கருப்புச சிலையுமமென
 பாசாங் குசமுமகையில
 அணையும் திரிபுர சுந்தரி
 ஆவ தறிந்தனமே

2

அறிந்தேன எவரும் அறியா

மறையை அறிந்துகொண்டு

செறிந்தேன உனது திருவடிக

கேதிரு வேவெருவிப

பிறிந்தேனநின் அனபா பெருமைஎன

ணாத கருமநெஞ்சால

மறிந்தே விழுநர குககுற

வாய மனிதரையே

3

மனிதரும் தேவரும் மாயா

ஈனீவரும் வந்துசெனனி

குனிதரும் சேவடிக கோமள

மேகொன்றை வாசடைமேல

பனிதரும் திங்களும் பாம்பும்

பகீரதி யுமபடைதத

புனிதரும் நீயுமஎன புந்திந்

நாளும் பொருந்துகவே

4

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை

செய்யும் புணாமுலையால்

வருந்திய வஞ்சி மருங்குல

மனோனமணி வார்சடையோன

அருந்திய நஞ்சமு தாககிய

அம்பிகை அம்புயமேல்

திருந்திய சுந்தரி அந்தரி

பாகுமஎன செனனியதே

5

சென்னிய துன்பொற நிருவடித
 தாமரை சிந்தையுள்ளே
 மன்னிய துனதிரு மந்திரம
 சிந்திர வண்ணப்பெண்ணே
 முன்னிய நினஅடி யாருடன
 கூடி முறைமுறையே
 பன்னிய தென்றுமஉன றன்பர
 மாகம பத்ததியே

6

ததியுறும் மத்திற சுழலுமஎன
 ஆவி தளாவிலதோ
 கதியுறு வண்ணம கருதுகண
 டாயகம லாலயனும்
 மதியுறு வேணி மகிழநனும்
 மாலும் வணங்கினனும்
 துதியுறு சேவடி யாயசிந்த
 ரானன சுந்தரியே

7

சுந்தரி எந்தை துணைவிஎன
 பாசுத தொடரைஎலலாம
 வந்தரி சிந்திர வண்ணத்தி
 னாளமகி டந்தலைமேல்
 அந்தரி நீலி அழியாத
 கன்னிகை ஆரணத்தோன
 சுந்தரி கைத்தலத தாளமலாத
 தாளஎன கருத்தனவே

8

கருத்தன எந்தைதன கண்ணன
 வண்ணக கனகவெறபிற
 பெருத்தன பாலஅழும் பிள்ளைக்கு
 நலகின பேரருளகூா
 திருத்தன பாரமும ஆரமும
 செங்கைச சிலையுமஅமபும
 முருத்தன மூரலும நீயுமஅம
 மேவந்தென முனனிறகவே 9

நினறும் இருந்தும் கிடந்தும்
 நடந்தும் நினைப்பதுனனை
 என்றும் வணங்குவ துனமலாத
 தாளஎழு தாமறையின
 ஒன்றும் அருமபொரு ளேஅரு
 ளேஉமை யேஇமயத்
 தன்றும் பிறந்தவ ளேஅழி
 யாமுத்தி ஆனந்தமே 10

சாவோரி

ஆனந்த மாயஎன அறிவாய
 நிறைந்த அமுதமுமாய்
 வானந்தமான வடிவுடை
 யாளமறை நானகினுகும
 தானந்த மான சரணார
 விந்தம தவளநிறக
 காணந்தம் ஆடரங் காமஎமபி
 ரானமுடிக கண்ணியதே 11

கண்ணிய துன்புகழ கற்பதுன
 நாமம கசிந்துபத்தி
 பண்ணிய துனஇரு பாதாம
 புயத்தில் பகலஇரவா
 நண்ணிய துனனை நயந்தோ
 அவையத்து நானமுனசெய்த
 புண்ணியம ஏதெனஅம மேபுவி
 ஏழையும் பூதவளே 12

பூதவ ளேபுவ னம்பதி
 னானகையும் பூதவண்ணம
 காததவ ளேபின கரந்தவ
 ளேகறைக கண்டனுககு
 மூததவ ளேஎன்றும் மூவா
 முகுந்தற கிளையவளே
 மாததவ ளேஉனனை அன்றிமற
 றோதெயவம வந்திப்பதே 13

வந்திப பவாஉனனை வானவா
 தானவா ஆனவாகள
 சிந்திப பவாநற றிசைமுகா
 நாரணா சிந்தையுளளே
 பந்திப பவாஅழி யாப்பர
 மானந்தா பாரிலஉனனைச
 சந்திப பவாககெளி தாமஎம்பி
 ராடடிநின தண்ணளியே 14

தண்ணளிக் கென்றுமுன னேபல
 கோடி தவங்களசெய்வார
 மண்ணளிக் குமசெலவ மோபெறு
 வாரமதி வானவாதம
 விண்ணளிக் குமசெலவ முமஅழி
 யாமுத்தி வீடுமனறோ
 பண்ணளிக் குமசொற பரிமள
 யாமளைப பைங்கிளியே

15

ஹம்ஸாநந்தி

கிளியே கிளைஞா மனததே
 கிடநது கிளாநதொளிரும
 ஒளியே ஒளிரும ஒளிககிட
 மேஎண்ணில ஒன்றுமஇலலா
 வெளியே வெளிமுதல பூதங்கள
 ஆகி விரிநதஅமமே
 அடியேன அறிவள விறகள
 வான ததிசயமே

16

அதிசய மான வடிவுடை
 யாளஅர விநதமெலலாம
 துதிசய ஆனன சுநதர
 வலலி துணைஇரதி
 பதிசய மான தபசய
 மாகமுன பாததவாதம
 மதிசய மாக அனறோவாம
 பாகததை வவவியதே

17

வவவிய பாகத திறைவரும்
 நீயும் மகிழ்நதிருகுகும்
 செவவியும் உங்கள் திருமணக
 கோலமும் சிந்தையுள்ளே
 அவவியம தீர்த்தெனனை ஆண்டபொற
 பாதமும் ஆகிவந்து
 வெவவிய காலனஎன் மேலவரும்
 போது வெளிநிறகவே 18

வெளிநின்ற நினதிரு மேனியைப
 பாதத்தென விழியும்நெஞ்சும்
 களிநின்ற வெளஎம கரைகண்ட
 திலலை கருத்தினுள்ளே
 தெளிநின்ற ஞானம் திகழ்கின்ற
 தெனன திருவுளமோ
 ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும்
 மேவி உறைபவளே 19

உறைகின்ற நினதிருக கோயிலநின
 கேளவா ஒருபக்கமோ
 அறைகின்ற நானமறை யினஅடி
 யோமுடி யோஅமுதம்
 நிறைகின்ற வெண்திங்க ளோகஞ்ச
 மோஎன்றன நெஞ்சுகமோ?
 மறைகின்ற வாரிதி யோபூர
 ணாசல மங்கலையே 20

மங்கலை செங்கல சமமுலை
 யாளமலை யாளவருணச
 சங்கலை செங்கைச சகல
 கலாமயில தாவுகங்கை
 பொங்கலை தங்கும புரிசடை
 யோனபுடை ஆளுடையாள
 பிங்கலை நீலிசெய யாளவெளி
 யாளபசும பெண்கொடியே 21

கொடியே இளவஞ்சிக கொம்பே
 எனக்குவம பேபமுதத
 படியே மறையின பரிமள
 மேபனி மாலஇமயப
 பிடியே பிரமன முதலாய
 தேவரைப பெற்றஅமமே
 அடியேன இறந்திங கினிப்பிற
 வாமலவந தாண்டுக்கொள்ளே 22

கொள்ளேன மனத்திலநின கோலமஅல
 லாதனபா கூட்டநதனை
 விள்ளேன பரசம யமவிரும
 பேனவியன மூவுலகு
 குள்ளே அனைத்தினுக குமபுறம
 பேஉளளத தேவிளைநத
 கள்ளே களிக்கும களியே
 அளியளன கணமணியே 23

மணியே மணியின ஒளியே
 ஒளிரும மணிபுனைந்த
 அணியே அணியும் அணிக்கழ
 கேஅணு காதவர்க்குப
 பிணியே பிணிக்கு மருந்தே
 அமரா பெருவிருந்தே
 பணியேன ஒருவரை நின்பதம
 பாதம பணிந்தபினனே 24

பினனே திரிந்துன அடியாரைப
 பேணிப் பிறப்பறுக்க
 முன்னே தவங்கள முயன்றுகொண
 டேனமுதல மூவருக்கும்
 அன்னே உலகுக கபிராமி
 எனனும் அருமருந்தே
 என்னே இனிஉனனை யானமற
 வாமலநின நேததுவனே 25

மோகனம்

ஏததும் அடியவா ஈரே
 முலகினை யுமபடைததும்
 காததும் அழித்தும் திரிபவ
 ராமகமழ் பூங்கடம்பு
 சாததும் குழலஅணங் கேமணம
 நாறுமநின தாளிணைக்கென
 நாததங்கு புனமொழி ஏறிய
 வாறு நகையுடைத்தே 26

உடைத்தனை வஞ்சப பிறவியை

உளளம உருகுமஅனபு

படைத்தனை பத்ம பதயுகம

சூடும பணிஎனககே

அடைத்தனை நெஞ்சுத தழுக்கைஎல

லாமநின அருட்புனலால

துடைத்தனை சுந்தரி நினஅருள

ஏதென்று சொல்லுவதே

27

சொல்லும் பொருளும எனநட

மாடும துணைவருடன

புல்லும் பரிமளப பூங்கொடி

யேநின புதுமலாததாள

அல்லும் பகலும் தொழும்அவாக

கேஅழி யாஅரசும

செல்லும் தவநெறி யும்சிவ

லோகமும் சித்திகுமே

28

சித்தியும் சித்தி தருமதெய்வம

ஆகித திகழும்பரா

சத்தியும் சத்தி தழைக்கும்

சிவமும் தவமமுயலவாரா

முத்தியும் முத்திககு வித்துமவித

தாகி முளைத்தெழுந்த

புத்தியும் புத்தியி னுள்ளே

புரக்கும் புரத்தையனறே

29

அனறே தடுதெனனை ஆண்டுகொண

டாயகொண்ட தலலஎனகை

நனறே உனககினி நானஎன்

செயினும நடுக்கடலுள

செனறே விழினும கரையேற

றுகைநின திருவுளமே

ஒனறே பலஉரு வேஅரு

வேஎன் உமையவளே

30

பந்துவராளி

உமையும உமையொரு பாகனும

ஏக உருவிலவநதிங

கெமையும தமககனபு செயயவைத

தாராஇனி எண்ணுதற்குச்

சமயங் களமுஇல்லை ஈனறெடுப

பாள்ஒரு தாயும்இலலை

அமையும் அமையுறு தோளியா

மேலவைதத ஆசையுமே

31

ஆசைக கடலில அகப்பட

டருளஅற்ற அந்தகனகைப

பாசத்தில அலலற் படஇருந

தேனைநின பாதமஎனும

வாசக கமலம தலைமேல

வலியவைத தாண்டுகொண்ட

நேசத்தை எனசொல்லு வேனாசா

பாகத்து நேரிழையே

32

இழைக்கும் வினைவழி யேஅடும்

காலன எனைநடுங்க

அழைக்கும் பொழுதுவந தஞ்சலஎன

பாயஅததா சித்தமஎலலாம

குழைக்கும் களபக குவிமுலை

யாமளைக் கோமளமே

உழைக்கும் பொழுதுனனை யேஅனனை

யேஎனபன ஓடிவநதே

33

வநதே சரணம புகுமஅடி

யாருக்கு வானுலகம

தநதே பரிவொடு தான்போய

இருக்கும் சதுாமுகமும்,

பைநதேன அலங்கற பருமணி

ஆகமும் பாகமும்பொற

செநதேன மலரும அலாகதிரா

ஞாயிறும் திங்களுமே

34

திங்கட பகவின மணமநாறும்

சீறடி செனனிவைக்க

எங்கட கொருதவம எயதிய

வாஎண இறநதவிண்ணோரா

தங்கட்கும இநதத தவமஎய்து

மோதரங கககடலுள்

வெங்கட் பணிஅனை மேல்துயில

கூரும் விழுப்பொருளே

35

பொருளே பொருளமுடிக கும்போக
 மேஅரும போகமசெய்யும்
 மருளே மருளில வருமதெரு
 ளேஎன மனத்துவஞ்சத
 திருளஏதும் இனறி ஒளிவெளி
 ஆகி இருககுமஉன்றன
 அருளஏ தறிகினறி லேனஅமபு
 யாதனத தமபிகையே

36

கைககே அணிவது கன்னலும்
 பூவும கமலமஅனன
 மெயக்கே அணிவது வெணமுதது
 மாலை விடஅரவின
 பைககே அணிவது பனமணிக
 கோவையும படடுமஎட்டுத
 திககே அணியும் திருவுடை
 யானிடம சோபவளே

37

பவளக கொடியிற பமுததசெவ
 வாயும் பனிமுறுவல
 தவளத திருநகை யுமதுணை
 யாளங்கள சங்கரனைத
 துவளப பொருது துடியிடை
 சாயககும துணைமுலையாள
 அவளைப பணிமினகண டாஅம
 ராவதி ஆளுகைககே

38

ஆளுகைக் குறைன அடிததா

மரைகளஉண டந்தகனபால

மீளுகைக் குறைன விழியின

கடைஉணடு மேலஇவற்றின

மூளுகைக் கெனகுறை நினகுறை

யேஅன்று முப்புரங்கள்

மாளுகைக் கமபு தொடுததவில

லானபங்கில வாணுதலே

39

வாணுதற கணணியை விண்ணவா

யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்

பேணுதற கெணணிய எம்பெரு

மாட்டியைப் பேதைநெஞ்சிற

காணுதற கணணியள அல்லாத

கணணியைக் காணுமஅன்பு

பூணுதற கெணணிய எண்ணமன

றோமுனசெய புணணியமே

40

தன்யாசி

புணணியம் செயதன மேமன

மேபுதுப் பூங்குவளைக்

கணணியும் செய்ய கணவரும்

கூடிநம் காரணத்தால

நணணிஇங் கேவந்த தமஅடி

யாக்கள நடுஇருக்கப்

பணணிநம் செனணியின மேறபகம்

பாதம் பதித்திடவே

41

இடங்கொண்டு விமமி இணைகொண்
 டிற்கு இளகிமுதது
 வடங்கொண்ட கொங்கை மலைகொண்
 டிற்கை வலியநெஞ்சை
 நடங்கொண்ட கொளகை நலங்கொண்ட
 நாயகி நலலரவின
 படங்கொண்ட அலகுற பனிமொழி
 வேதப பரிபுரையே

42

பரிபுரச சிறுடிப் பாசாங்
 குசைபஞ்ச பாணிஇனசொல
 திரிபுர சுந்தரி சிந்தூர
 மேனியள தீமைநெஞ்சில
 புரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக
 குனிபொருப புச்சிலைக்கை
 எரிபுரை மேனி இறைவாசெம
 பாகத் திருநதவளே

43

தவளே இவளளங்களை சங்கர
 னாமனை மங்கலமாம
 அவளே அவர்தமக கனனையும
 ஆயினள ஆகையினால
 இவளே கடவுளர் யாவாகும்
 மேலை இறைவியுமாம
 துவளேன இனிஒரு தெய்வம உண்
 டாகமெயத தொண்டுசெயதே

44

தொண்டுசெய யாதுநின பாதம
 தொழாது துணிநதிச்சையே
 பண்டுசெய தாடள ரோஇல
 ரோஅப பரிசடியேன
 கண்டுசெய தாலஅது கைதவ
 மோஅனறிச செயதவமோ
 மிண்டுசெய தாலும் பொறுககைநன்
 நேபின வெறுககை அன்றே

45

நாயகி

வெறுககும் தகைமைகள் செய்யினும்
 தமஅடி யாரைமிககோ
 பொறுககும் தகைமை புதியதன
 நேபுது நஞ்சைஉண்டு
 கறுககும் திருமிடற றானஇடப
 பாகம கலந்தபொன்னே
 மறுககும் தகைமைகள் செய்யினும்
 யானஉனனை வாழ்த்துவனே

46

வாழும் படிஒன்று கண்டுகொண
 டேனமனத தேஒருவா
 வீழும் படிஅன்று விளந்ம
 படிஅன்று வேலைநிலம்
 ஏழும் பருவரை எட்டுமஎட
 டாமல இரவுபகல
 சூழும் சுடாககு நடுவே
 கிடந்து சுடாகின்றதே

47

சுடரும் கலைமதி துன்றும்

சடைமுடிக குன்றிலஒன்றிப

படரும் பரிமளப பசசைக

கொடியைப பதித்துநெஞ்சில

இடரும் தவிரத்திமைப போதிருப

பாபினனும் எய்துவரோ

குடரும் கொழுவும் குருதியும்

தோயும் குரமபையிலே

48

குரமபை அடுத்தது குடிபுகக

ஆவிலெங கூற்றுக்கிட்ட

வரமபை அடுத்தது மறுகும்அப

போது வளைககை அமைத

தரமபை அடுத்த அரிவையா

சூழ்வந தஞ்சலஎனபாய

நரமபை அடுத்த இசைவடி

வாயநின்ற நாயகியே

49

நாயகி நானமுகி நாரா

யணிகை நளின்பஞ்ச

சாயகி சாமபவி சங்கரி

சாமளை சாதிநசக

வாயஅகி மாலினி வாராகி

சூலினி மாதங்கிஎன

றாயகி யாதி உடையாள

சரணம் அரணநமக்கே

50

அரணம் பொருளான நருளான்
 நிலாத அகராதங்கள்
 முரண்அன் றழிய முனிந்தபெம
 மானும முகுநதனுமே
 சரணம சரணம எனநின்ற
 நாயகி தன அடியா
 மரணம பிறவி இரண்டுமெய
 தார்இந்த வையகத்தே

51

வையம துரகம மதகரி
 மாமகு டமசிவிகை
 பெய்யும் கனகம் பெருவிலை
 ஆரம பிறைமுடித்த
 ஐயன திருமனை யாள்அடித
 தாமரைக கனபுமுன்பு
 செய்யும் தவமஉடை யாக்குள
 வாகிய சினனங்களே

52

சினனஞ் சிறிய மருங்கினில
 சாததிய செய்யபடடும
 பெனனம் பெரிய முலையுமமுத்
 தாரமும பிச்சிமொய்த்த
 கன்னங் கரிய குழலுமகண
 மூன்றும கருததிலவைத்துத்
 தன்னந தனிஇருப பாககிது
 போலும தவம இலலையே

53

இலலாமை சொல்லி ஒருவாதம்
 பாறசென றிழிவுபட்டு
 நிலலாமை நெஞ்சில நினைகுவி
 ரேல்நிததம் நீடுதவம
 கலலாமை கறற கயவாதம்
 பாலஒரு காலத்திலும்
 செலலாமை வைதத திரிபுரை
 பாதங்கள சோமினகளே

54

மினனா யிரமஒரு மெயவடி
 வாகி விளங்குகின்ற
 அனனாள் அகமகிழ ஆனநத
 வலலி அருமறைககு
 முன்னாய நடுளங்கு மாய்முடி
 வாய முதலவிதனனை
 உன்னா தொழியினும் உன்னினும்
 வேண்டுவ தொன்றிலலையே

55

காபி

ஒன்றாய் அருமபிப பலவாய
 விரிநதிவ வுலகெங்குமாய
 நின்றுள அனைததையும் நீங்கிநிற
 பாளளன்றன் நெஞ்சினுள்ளே
 பொன்றாது நின்று புரிகின்ற
 வாஇப பொருள அறிவார
 அன்றால இலையில துயின்றபெம
 மானும் என ஐயனுமே

56

ஐயன அளந்த படிஇரு

நாழிகொண டண்டமெல்லாம

உயய அறமசெயும் உனனையும்

போற்றி ஒருவர்தம்பால

செய்ய பசுநதமிழ்ப பாமாலை

யும்கொண்டு சென்றுபொய்யும்

மெய்யும் இயம்பவைத தாயிதி

வோஉன்றன மெய்யருளே

57

அருணாம புயத்துமஎன சித்தாம

புயத்தும அமாந்திருக்கும்

தருணாம புயமுலைத தையலநல

லாளதகை சோநயனக

கருணாம புயமும வதனாம

புயமும கராமபுயமும

சரணாம புயமுமஅல லாலகண்டி

லேனஒரு தஞ்சமுமே

58

தஞ்சம பிறிதிலலை ஈதலல

தென்றுன தவநெறிககே

நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றி

லேனஒற்றை நீள சிலையும்

அஞ்சமபும இககல ராகநின

றாயஅறி யாளனினும்

பஞ்சஞ்சும மெலலடி யாஅடி

யாபெற்ற பாலரையே

59

பாலினும் சொலஇனி யாயபனி
 மாமலாப பாதம்வைக்க
 மாலினும் தேவா வணங்கநின்
 றோனகொன்றை வாசடையின்
 மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்களை
 பாடுமமெயப பீடமொரு
 நாலினும் சாலநன றோஅடி
 யேனமுடை நாயத்தலையே 60

ஆஹிரி

நாயே னையும்இங் கொருபொரு
 ளாக நயநதுவந்து
 நீயே நினைவினறி ஆண்டுக்கொண்
 டாயநின்னை உளாவண்ணம
 பேயேன அறியும் அறிவுதந
 தாயஎனன பேறுபெற்றேன
 தாயே மலைமக ளேசெங்கண்
 மாலதிருத தங்கைச்சியே 61

தங்கச சிலைகொண்டு தானவா
 முப்புரம சாய்த்துமத
 வெங்கட கரிஉரி போத்தசெஞ்
 சேவகன மெய்யடையக
 கொங்கைக் குருமபைக குறியிட்ட
 நாயகி கோகனகச
 செங்கைக கருமபும் மலருமஎப
 போதுமஎன் சிந்தையதே 62

தேறும் படிசில ஏதுவும

காட்டிமுன செலகதிக்குக

கூறும் பொருள குன்றிற் கொடும்

தறிகுறிக குமசமயம

ஆறும் தலைவி இவளாய

இருப்ப தறிநதிருநதும்

வேறும் சமயமஉண டெனறுகொண

டாடிய வீணருககே

63

வீணே பலிகவர் தெயவங்கள

பாறசென்று மிக்கஅனபு

பூணேன உனககனபு பூண்டுக்கொண

டேனநின் புகழ்ச்சியன்றிப

பேணேன ஒருபொழு துமதிரு

மேனிப்ர காசமன்றிக்

கானேன இருநில முமதிசை

நானகும ககனமுமே

64

ககனமும வானும் புவனமும்

காணவிற் காமனஅங்கம

தகனமமுன செயத தவபபெரு

மாறகுத தடககையுமசெம

முகனும்முந நானகிரு மூன்றெனத

தோன்றிய மூதறிவின

மகனும்உண டாயதன றோவலலி

நீசெயத வலலபமே

65

வலலபம ஒன்றறி யேன்சிறி
 யேனநின் மலராடிச்செம
 பல்லவம் அலலது பறறொன்றி
 லேனபசும பொற்பொருப்பு
 வில்லவர் தமமுடன வீற்றிருப
 பாயவினை யேனதொடுத்த
 சொலஅவ மாயினும் நின்திரு
 நாமங்கள் தோத்திரமே

66

தோத்திரம செயதுதொழுதுமின
 போலுமநின் தோற்றமொரு
 மாததிரைப் போதும் மனத்திலவை
 யாதவர் வணமைகுலம
 கோத்திரம கலவி குணம குன்றி
 நானும் குடிலகளதொறும்
 பாததிரம் கொண்டு பலிகுழ
 லாநிற்பா பாளங்குமே

67

பாரும புனலும் களலும்வெங்
 காலும் படாவிசுமபும
 ஊரும் முருகு சுவைஒளி
 ஊறொலி ஒன்றுபடச
 சேரும் தலைவி சிவகாம
 சுந்தரி சீறடிககே
 சாரும் தவமஉடை யாபடை
 யாத தனமஇல்லையே

68

தனமதரும கலவி தருமஒரு
 நாளும தளாவறியா
 மனமதரும தெயவ வடிவும
 தருமநெஞ்சில வஞ்சமஇலலா
 இனமதரும நலலன எலலாம
 தருமஅனபா எனபவாககே
 கனமதரும பூங்குழ லாளஅபி
 ராமி கடைககணகளே

69

கணகளிக குமபடி கண்டுகொண
 டேனகடம பாடவியில
 பணகளிக குமகுரல் வீணையும்
 கையும் பயோதரமும
 மணகளிக குமபசசை வண்ணமும
 ஆகி மதங்கர்குலப்
 பெணகளில தோன்றிய எம்பெரு
 மாடடிதன பேரழகே

70

யமுனா கல்யாணி

அழகுக் கொருவரும ஒவ்வாத
 வலவி அருமறைகள்
 பழகிச சிவந்த பதாமபுயத
 தாளபனி மாமதியின
 குழவித திருமுடிக கோமள
 யாமளைக கொம்பிருக்க
 இழவுற்று நின்றநெஞ் சேஇரங்
 கேலஉனக கெனகுறையே

71

என்குறைதீர நின நேததுகின
 நேனஇனி யானபிற்ககின
 நின்குறை யேஅனறி யாகுறை
 காணஇரு நீளவிசுமபின
 மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற
 நேரிடை மெலலியலாய
 தன்குறை தீரளங் கோனசடை
 மேலவைத்த தாமரையே

72

தாமம கடம்பு படைபஞ்சு
 பாணம தனுககருமபு
 யாமம வயிரவா ஏததும
 பொழுதெமக கென்றுவைத்த
 சேமம திருவடி செங்கைகள்
 நானகொளி செமமைஅமமை
 நாமம திரிபுரை ஒன்றோ
 டிரண்டு நயனங்களே

73

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும்
 வேதமும் நாரணனும்
 அயனும் பரவும் அபிராம
 வலலி அடியிணையைப்
 பயனென்று கொண்டவா பாவையா
 ஆடவும் பாடவும்பொன
 சயனம் பொருநது தமனியக
 காவினில தங்குவரே

74

தங்குவா கறபக தாருவின
 நீழலில தாயாஇன்றி
 மங்குவா மணணில வழுவாப
 பிறவியை மாலவரையும்
 பொங்குவா ஆழியும் ஈரேழ
 புவனமும பூததஉநதிக
 கொங்கிவர் பூங்குழ லாளதிரு
 மேனி குறித்தவரே

75

பைரவி

குறித்தேன மனத்திலநின கோலமஎல
 லாமநின குறிப்பறிநது
 மறித்தேன மறலி வருகின்ற
 நோவழி வண்டுகிணடி
 வெறித்தேன் அவிழுகொன்றை வேணிப
 பிரானஒரு கூறறைமெய்யில
 பறித்தே குடிபுகு துமபஞ்ச
 பாண பயிரவியே

76

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங்
 குசைபஞ்ச பாணிவஞ்சர்
 உயிராஅவி உண்ணும உயாசணடி
 காளி ஒளிருமகலா
 வயிரவி மண்டலி மாலினி
 சூலி வாராகிஎன்றே
 செயிராஅவி நானமறை சோதிரு
 நாமங்கள செபபுவரே

77

செபபும கனக கலசமும

போலும திருமுலைமேல

அபபும களப அபிராம

வலலி அணிதரளக

கொபபும வயிரக குழையும

விழியின கொழுங்கடையும

துபபும நிலவும எழுதிவைத

தேனளன துணைவிழிககே

78

விழிககே அருளுண டபிராம

வலலிககு வேதமசொனன

வழிககே வழிபட நெஞ்சுண

டெமககவ வழிகிடககப

பழிககே சுழன்றுவெம பாவங்க

ளேசெயது பாழநரகக

குழிககே அமுநதும கயவாதம

மோடெனன கூட்டினியே

79

கூட்டிய வாஎனனைத தனஅடி

யாரில கொடியவினை

ஓட்டிய வாஎன கணஓடிய

வாதனைன உள்ளவண்ணம

காட்டிய வாகண்ட கண்ணும

மனமும களிககினறவா

ஆட்டிய வாநடம ஆடகத

தாமரை ஆரணங்ககே

80

அணங்கே அணங்குகள நினபரி
 வாரங்களை ஆகையினால
 வணங்கேன ஒருவரை வாழ்த்துகி
 லேனநெஞ்சில வஞ்சகரோ
 டிணங்கேன எனதுன தென்றிருப
 பாசிவா யாவரொடும்
 பிணங்கேன அறிவொன்றி லேனஎனகண
 நீவைத்த பேரளியே 81

அளியாரா கமலத்தில் ஆரணங்
 கேஅகி லாண்டமுமநின
 ஒளியாக நின்ற ஒளிாதிரு
 மேனியை உள்ளுதொறும
 களியாகி அந்தக கரணங்கள்
 விமலிக கரைபுரண்டு
 வெளியாய விடினஎங்ங னேமறப
 பேனநின விரகினையே 82

விரவும் புதுமலா இடடுநின
 பாத விரைகமலம்
 இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல
 லாஅஇமை யோளவரும
 பரவும் பதமும அயிரா
 வதமும பகீரதியும்
 உரவும் குலிசமும கறபகக
 காவும உடையவரே 83

உடையாளை ஒலகுசெம படடுடை
 யாளை ஒளிாமதிசசெஞ
 சடையாளை வருசகா நெஞ்சடை
 யாளைத தயங்குநுண்ணூல
 இடையாளை எங்களபெம மானிடை
 யாளைஇங கெனனைஇனிப
 படையாளை உங்களை யும்படை
 யாவண்ணம பாததிருமே

84

பாாககும திசைதொறும் பாசாங்
 குசமும பனிசசிறைவண
 டாாககும புதுமலா ஐந்தும்
 கரும்புமஎன அலலலஎலலாம
 தீாககும திரிபுரை யாளதிரு
 மேனியும் சிறறிடையும
 வாக்குங் குமமுலை யுமமுலை
 மேலமுதது மாலையுமே

85

அடாணா

மாலஅயன் தேட மறைதேட
 வானவர் தேடநிளற
 காலையும சூடகக கையையும
 கொண்டு கதிததகப்பு
 வேலைவெங் காலஎஎன மேலவிடும
 போது வெளிநிலகண்டாய
 பாலையும தேனையும் பாகையும
 போலும் பணிமொழியே

86

மொழிகுகும் நினைவுகுகும் எட்டாத
 நினதிரு மூாததிஎன்றன
 விழிகுகும் வினைகுகும் வெளிநின்ற
 தாலவிழி யாலமதனை
 அழிகுகும் தலைவர் அழியா
 விரதத்தை அண்டமஎல்லாம
 பழிகுகும் படிஒரு பாகமகொண
 டாளும் பராபரையே

87

பரம்என றுனை அடைந்தேன்தமி
 யேனும்என பத்தருக்குள
 தரம்அன றிவன்என்று தளளத்
 தகாது தரியலாதம
 புரமஅன் றெரியப் பொருப்புவி
 வாங்கிய போதிலஅயன்
 சிரமஒன்று செறறகை யானஇடப
 பாகம் சிறந்தவளே

88

சிறகுகும் கமலத திருவேநின
 சேவடி செனனிவைக்கத
 துறககம தருமநின் துணைவரும்
 நீயும் துரியமற்ற
 உறககம தரவந் துடமபோ
 டுயிாஉற வற்றறிவு
 மறகுகும் பொழுதென்முன னேவரல
 வேண்டும் வருந்தியுமே

89

வருந்தா வகைகள் மனததா
 மரையினில் வந்து புகுந
 திருந்தாள் பழைய இருப்பிட
 மாக இனிஎனக்குப
 பொருந்தா தொருபொருள் இல்லைவிண்
 மேவும புலவருக்கு
 விருந்தாக வேலை மருந்தா
 னதைநலகும் மெலலியலே 90

சுருட்டி

மெலலிய நுண்ணிடை மினனனை
 யானை விரிசடை யோன
 புலலிய மெனமுலை பொன்னனை
 யானைப் புகழ்ந்தமுறை
 சொல்லிய வண்ணம தொழுமஅடி
 யாரைத தொழுமஅவாகுப
 பலலியம ஆர்த்தெழ வெண்பக
 டீரும் பதமதருமே 91

பதத்தே உருகிநின பாதத்தி
 லேமனம பற்றிஉன்றன
 இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண்
 டாயினி யானஒருவர்
 மதத்தே மதிமயங் கேனஅவா
 போன வழியும்செலலேன
 முதல்தேவர் மூவரும் யாவரும்
 போற்றும் முகிழ்நகையே 92

நகையே இஃதிந்த ஞாலம்எல
 லாமபெற்ற நாயகிகு
 முகையே முகிழமுலை மாளே
 முதுகண முடிவில அந்த
 வகையே பிறவியும் வமபே
 மலைமகள என்பதுநாம
 மிகையே இவளதன தகைமையை
 நாடி விருமபுவதே

93

விருமபித தொழும்அடி யாவிழி
 நீமலகி மெய்புளகம
 அருமபித ததுமபிய ஆனந்த
 மாகி அறிவிழந்து
 சுருமபிற களித்து மொழிதடு
 மாறிமுன் சொன்னவெல்லாம
 தருமபிததா ஆவரென றாலஅபி
 ராமி சமயமநனறே

94

நனறே வருகினும் தீதே
 விளைகினும் நானஅறிவ
 தொனறேயும் இலலை உனககே
 பரமஎனக் குளளவெல்லாம்
 அனறே உனதென றளித்துவிட
 டேனஅழி யாதகுணக
 குனறே அருடகட லேஇம
 வானபெற்ற கோமளமே

95

கோமள வலலியை அலலியந்
 தாமரை கோயிலவைகும்
 யாமள வலலியை ஏதமி
 லாளை எழுதரிய
 சாமள மேனிச சகல
 கலாமயில தனனைததமமால
 ஆமள வுமதொழு வாளமு
 பாருககும் ஆதிபரே

96

ஆதிததன அமபுலி அங்கி
 குபேரன அமராதங்கோள
 போதில பிரமன புராரி
 முராரி பொதியமுனி
 காதிப் பொருபடைக கநதன
 கணபதி காமனமுதல
 சாதிதத புண்ணியா எண்ணிலா
 போற்றுவர் தையலையே

97

தைவந்த நின அடித தாமரை
 சூடிய சங்கரறகு
 கைவந்த தீயும தலைவந்த
 ஆறும கரந்ததெங்கே
 மெய்வந்த நெஞ்சினஅல லாலஒரு
 காலும விரகாதங்கள்
 பொய்வந்த நெஞ்சில புகலஅறி
 யாமடப பூங்குயிலே

98

குயிலாய் இருகுகும கடம்பா
 டவியிடைக் கோலஇயல
 மயிலாய இருகுகும இமயா
 சலத்திடை வந்துதித்த
 வெயிலாய் இருகுகும விசுமபில்
 கமலத்தின் மீதனனமாம்
 கயிலா யருகுகும நிமவான
 அளித்த கனங்குழையே

99

குழையத தழுவிய கொன்றையந்
 தாகமழ கொங்கைவலலி
 கழையைப் பொருத திருநெடுந்
 தோளும் கருப்புவிவலும்
 விழையப பொருதிறல வேரியம
 பாணமும், வெண்கையும
 உழையப பொருகண்ணும் நெஞ்சிலஎப
 போதும் உதிககின்றவே

100

* * *

பயன

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம
 வலலியை அண்டமஎலலாம
 பூததாளை மாதுளம் பூநிறத
 தாளைப் புவிஅடங்கக்
 காததாளை அங்குச பாசம
 குகமம் கருமபுமஅங்கை
 சோததாளை முககண்ணி யைத்தொழு
 வார்க்கொரு தீங்கில்லையே

அபிராமியம்மை பதீகம்

நாட்டை

விருத்தம்

காப்பு

தூய தமிழ்ப் பாமாலை சூட்டுதற்கு முமமதனநால
வாய்ஐங் கரனறாள வழுததுவாம-நேயாநிதம
எண்ணும புகழ்க்கடலூர் எங்களஅபி ராமவலலி
நண்ணுமபொற பாதததில் நனகு

1. கங்கையொடு தும்பையும் அணிந்தவா வியகருங்
 கலாமதியை நிகா வதனமுங்
 கருணைபொழி விழிகளும் விணமுகில்கள் வெளிற்றெனக்
 காட்டிய கருங் கூந்தலுஞ்
 சங்கையிலலாது ஒளிர் மாங்கலய தாரணந்
 தங்குமணி மிடறு மிக்க
 சதுரபெருகு துங்கபா சாங்குசம இலங்கு கர
 தலமுமவிர லணியும் அரவும்
 புங்கவாககு அமுதருளு மந்தர குசங்களும
 பொலியுநவ மணிநூ புரம்
 பூண்டசெஞ் சேவடியை நாளும் புகழ்நதுமே
 போற்றியென வாழ்த்த விடைமேல
 மங்கள மிகுத்தநின் பதியுடன வந்து அருளசெய
 வளாதிருக கடஹூரிலவாழ
 வாமி! சுபநேமி! புகழ்நாமி! சிவசாமி மகிழ்
 வாமி! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோ
 கபடு வாராத நடபும்
 கனறாத வளமையுங் குறறாத இளமையும்
 கழுபிணி யிலாத உடலும்
 சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தானமும்
 தாழாத கீததியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள் வாராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
 துன்பமில் லாத வாழ்வும
 துயயநின் பாதத்தில அனபும் உதவிப்பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய
 அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
 ஆதிகட ஹூரீன வாழவே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருளவாமி! அபிராமியே!

2 சுந்திர சடாதரி! முகுந்த சோதரி! துங்க
 சலச லோசன மாதவி!
 சம்பரம பயோதரி! சுமங்கலி! சுலட்சணி
 சாற்றருங் கருணாகரி!
 அந்தரி! வராகி! சாமபவி! அமர தோதரி
 அமலை! செகசால சூதரி!
 அகிலாதம காரணி! வினோதசய நாரணி!
 அகண்டசின மயபூரணி
 சுந்தரி! நிரந்தரி! துரந்தரி! வரைராச
 சுசுமாரி! கௌமாரி! உத
 துங்க கலயாணி! புஷ்பாஸதிராம புயபாணி
 தொண்டர்கடகு அருள சாவாணி!
 அந்தரி! மலா பிரமராதி துதி வேத வொலி
 வளாதிருக கடலூரில வாழ
 வாமி! சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி மகிழ
 வாமி! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

காரளக பந்தியும் பந்தியின அலங்கலும்
 கரிய புருவச சிலைகளும்
 காண குண்டலமு மதிமுக மண்டலம் நுதற
 கத்தாரிப பொட்டு மிடடுக
 கூரணிநதிடு விழியும் அமுத மொழியுஞ் சிறிய
 கொவவையின கனியதரமும
 குமிழனைய நாசியும் குந்த நிகா தந்தமும
 கோடு சோடான களமும
 வாரணிந திறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
 மணி நூபுரப பாதமும
 வந்தெனது முனநின்று மந்தகாச முமாக
 வலவினையை மாற்றுவாயே
 ஆரமணி வானிலுறை தாரகைகள் போல நிறை
 ஆதிகட லூரின வாழவே!
 அமுதீசா ஒருபாகம் அகலாத சுசுபாணி!
 அருளவாமி! அபிராமியே!

3. வாச மலா மருவளக பாரமும தண்கிரண
 மதிமுகமும அயில விழிகளும்
 வளளநிகா முலையு மானநடையு நகை மொழிகளும்
 வளமுடன கண்டு மினனாரா
 பாச பந்தத்திடை மனங் கலங்கித் தினம்
 பலவழியும் எண்ணி யெண்ணிப
 பழிபாவம் இன்னதென்று அறியாமல மாயபர
 பஞ்ச வாழ்வு உணமை எனறே
 ஆசை மேலிட்டு வீணாக நாயபோல திரிந்து
 அலைவதலலாமல உன்றன
 அம்புயப போதெனுஞ் செம்பதந் துதியாத
 அசடன மேற்கருணை வருமோ?
 மாசிலாது ஓங்கிய குணாகரி பவானி சீ
 வளாதிருக கடலூரில் வாழ்
 வாமி! சுபநேமி! புகழ் நாம்! சிவசாமி மகிழ்
 வாமி! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

மகரவா குழல மேலஅடாநது குமிழ் மீகினில
 மறைநது வாளைத துறநது
 மைக்கயலை வேண்டின செங்கமல விழியருள
 வரம் பெற்ற போக ளனறோ?
 செகமுழுதும் ஒற்றைத் தனிககுடை கவித்து மேற
 சிங்கா தனத்தி லுற்றுச்
 செங்கோலும் மநுநீதி முறைமையும் பெற்றுமிகு
 திகிரியுல காண்டு பின்பு
 புகா முகத(து) ஐராவதப பாகராகி நிறை
 புத்தேளிர் வந்து போற்றிப
 போக தேவேந்திரன எனப் புகழ் விண்ணில
 புலோமிசை யொடுஞ் சுகிப்பா
 அகர முதலாகி வளா ஆனந்த ரூபியே!
 ஆதி கடலூரின் வாழவே!
 அமுதீசா ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருளவாமி! அபிராமியே!

4 நனறென்று தீதென்று நவிலுமிவ விரணடினூள்
 நவினறதே உலகி லுள்ளோர்
 நாடுவாரா ஆதலின் நானுமே அவவிதம்
 நாடினேன நாடினாலும்
 இனறென்று சொல்லாமல நினைது திருவுள்ளமது
 இரங்கி யருள செய்கு வாயேல
 ஏழையேன் உய்குவேன மெய்யான மொழியிஃதுன்
 இதயம் அறியாதது உண்டோ?
 குன்றமெல்லாம் உறைந்து என்றும் அன்பாககுஅருள்
 குமார தேவனை அளித்த
 குமரி! மரகத வருணி! விமலி! பைரவி! கருணை
 குலவு கிரிராச புதரி!
 மன்றல மிகுநந்தன வளங்கள் சிறை அளிமுரல
 வளாதிருக் கடலூரில வாழ
 வामी! சுபநேமி! புகழ்நாமி! சிவசாமி மகிழ
 வामी! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

மறிகடல்கள ஏழையும் திகிரிஇரு நானகையும்
 மாதிரக கரி யெடடையும்
 மாநாகம் ஆனதையும் மாமேரு எனபதையும்
 மாசூமம் ஆனதையு மோ
 பொறியரவு தாங்கி வரு புவனம் ரேழையும்
 புத்தேளிர் கூட்டத்தையும்
 பூமகளையுந் திகிரி மாயவனையும் அரையிற்
 புலியாடை உடையானையும்
 முறைமுறைக ளாய்னற முதியவாகளாய்ப பழைமை
 முறைகள் தெரியாத நினைனை
 மூவுலகி லுள்ளவர்கள் வாலையென்று அறியாமல
 மொழிகின்ற தேது சொல்வாய
 அறிவுநிறை விழுமியாதம் ஆனந்த வாரியே
 ஆதி கடலூரின் வாழவே!
 அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அபிராமியே!

5. ஒருநாள இரண்டுநாள அல்ல நான உலகத்து
 உதித்த இந்நாள வரைக்கும்
 ஒழியாத கவலையால தீராத இன்னல கொண்டு
 உள்ளந தளாந்து மிகவும்
 அருநாண் இயற்றிட்ட விறபோல இருக்கும் இவ
 வடிமை பாற கருணை கூர்ந்து
 அஞ்சேல என்செசாலலி ஆதரிப்பவாகள உனை
 அன்றியிலை உண்மையாக
 இருநாழிகைப போதும் வேண்டாது நிமிடததில
 இவ்வகில புவனத்தையும்
 இயற்றி யருளுந திறங்கொண்ட நீ ஏழையேன
 இன்னல தீர்த்து அருளல அரிதோ
 வருநா வலுரா முதலோரா பரவும் இனிய புகழ்
 வளா திருக கடலூரில வாழ
 வாமி! சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி மகிழ்
 வாமி! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

வாடாமல உயிரெனும் பயிா தழைத்து ஓங்கிவர
 அருளமழை பொழிந்தும் இன்ப
 வாரிதியிலே நினைதன பெனுஞ் சிறகால
 வருந்தாமலே யணைத்துக
 கோடாமல வளா சிறறெறும்பு முதல குஞ்சரக
 கூட்ட முதலான சீவ
 கோடிகள தமக்குப் புகிக்கும் புகிப்பினைக
 குறையாமலே கொடுத்தது
 நீடாழி யுலகங்கள யாவையும் நேயமாய
 நினனுதர பந்தி பூக்கும்
 நினைமலீ! அகிலங்களுக்க(கு) அனனை எனறோதும்
 நீலியென்று ஒதுவாரோ?
 ஆடாய நானமறையின வேளவியால ஓங்குபுகழ்
 ஆதிகட லூரின வாழவே!
 அமுதீசா ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருளவாமி! அபிராமியே!

6. எண்ணிககை இலலாத துன்பங்கள் மேனமேல
 ஏறிட டொறுக்க அந்தோ!
 எவவிதம் உளஞ் சகித துயகுவேன, இப்பொழுது
 எடுத்திட்ட சனமம் இதனில
 நண்ணிஎள ளளவு சுகமானதொரு நாளினும்
 நான அனு பவித்த நிலலை
 நாடெலாம் அறியுமிது கேட்பதேன? நின்னுளமும
 நன்றாய அறிந்தி ருக்கும்,
 புண்ணியம் பூவ சன்னத்தினிற் செய்யாத
 புலைய னானாலும் நின்று
 பூரண கட்டாச வீட்சண்ணியஞ் செய்தெனது
 புனமையை அகற்றி யருளவாய
 மண்ணவாகள விண்ணவாகள நித்தமும பரவுமிசை
 வளா திருக கடலூரில வாழ
 வாமி! சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி மகிழ்
 வாமி! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

பலகுஞ் சரந்தொட்டு ஏறுமபு கடையானதொரு
 பலலுயிராக குங் கலலிடைப
 பட்ட தேரைக்கும் அன்று பவித்திடு கருப
 பையறு சீவனுகும்
 மலகுஞ் சரா சரப பொருளுக்கும் இமையாத
 வானவா குழாத்தி னுகும்
 மற்றுமொரு மூவாககு மியாவருக்கும் அவரவா
 மனச சலிப பிலலாமலே
 நலகுந தொழிற பெருமை உண்டாயிருந்து மிகு
 நவந்திதி உனக கிருந்தும்
 நானொருவன வறுமையிற சிறியனானால் அந்
 நகைப புனககே அல்லவோ?
 அலகலந தும்பாநா டளவெடுக குஞ்சோலை
 ஆதி கடலூரின வாழுவே!
 அமுதீசா ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருளவாமி! அபிராமியே!

ரஞ்சனி

விருத்தம்

7. தெரிந்தோ அலாது தெரியாமலோ இவ்வடிமை
 செய்திட்ட பிழையிருந்தால
 சிநங் கொண்டு அது ஓர் கணக்காக வையாதுநின்
 திருவுளம் இரங்கி மிகவும
 பரிந்து வந்து இனியேனும் பாழவினையில் ஆழந்துஇணற்
 படாது நலவரம் அளித்துப்
 பாதுகாத்து அருளசெய்ய வேண்டும் அண்டாண்டவுயிர்
 பரிவுடன அளித்த முதலவி!
 புரந்தரன போதன மாதவனாஜியோர்கள துதி
 புரியும் பாதாம் புயமலர்ப்
 புங்கவி! புராந்தரி! புரந்தகி! புராதனி!
 புராணி! திரிபுவனே சுவரி!
 மருநதினும் நயந்த சொற்பைங்கிளி வராகி! எழில்
 வளர் திருக கடலூரில் வாழ்
 வாமி! சுபநேமி! புகழ்நாமி! சிவசாமி மகிழ
 வாமி! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

நீடுலகங்களுக்க(கு) ஆதாரமாய நின்று
 நித்தமாய் முத்தி வடிவாய்
 நியமமுடன் முப்பத திரண்டறம வளாக்கின்ற
 நீ மனைவியாய் இருந்தும்
 வீடு வீடுகள தோறும் ஓடிப் புகுந்து கால்
 வேசற்(று) இலச்சை யும்போய
 வெண்துகில அரைக்கணிய விதியற்று நிரவாண
 வேடமுங் கொண்டு கைககோர்
 ஓடேந்தி நாடெங்கும் உள்ளந் தளர்ந்து நின்று
 உனமதத னாகி அம்மா!
 உன கணவன எங்கெங்கும் ஐயம் புகுந்தேங்கி
 உழலகின்ற தேது சொலவாய்
 ஆடுகொடி மாடமிசை மாதா விளையாடி வரும்
 ஆதிகட லூரின வாழவே!
 அமுதீசா ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருளவாமி! அபிராமியே!

8. வஞ்சகக கொடியோர்கள் நட்பு வேண்டாமலும்
 மருநதினுக்கா வேண்டினும்
 மறந்தும் ஓர் பொயமமொழி சொலாமலும் தீமையாம்
 வழியினிற் செலலாமலும்
 விஞ்சு நெஞ்சதனிற் பொறாமை தரியாமலும்
 வீண வமபு புரியாமலும்
 மிக்க பெரியோகன சொலும் வாதத்தை தள்ளாமலும்
 வெகுளியவை கொள்ளாமலும்
 தஞ்சமென நின(து) உபய கஞ்சத துதித்திடத்
 தமிழேனுககு அருள் புரிந்து
 சாவ காலமும எனைக காததருள வேண்டினேன்
 சலக் கயலகள் விழியை அனைய
 வஞ்சியர் செவவாய் நிகரு வாவியாம பனமலரும்
 வளா திருக் கடலூரில வாழ்
 வामी! சுபநேமி! புகழநாமி! சிவசாமி மகிழ்
 வामी! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

ஞானந் தழைத்தான சொரூபத்தை அறிகின்ற
 நலலோர் இடத்தினிற் போய்
 நடுவினிலிருந்து வந்து அடிமையும் பூண்டு அவர்
 நவிறறும் உபதேச முடகொண்டு
 ஈனநத்தை தளளி எனது நானென மாணம்
 இல்லாமலே துரத்தி
 இந்நிரிய வாயில்களை இறுகப் புதைத்து நெஞ்சு
 இருளற விளக்கேற்றியே
 ஆனந்தமான விழி அனைமே! உனனை என
 அகத தாமரைப் போதிலே
 வைத்து வேறே கவலையற்று மேலுற்ற பர
 வசமாகி அழியாததோர்
 ஆனந்த வாரிதியில ஆழ்கின்ற தெனறுகாண
 ஆதி கடலூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம அகலாத சுகபாணி!
 அருளவாமி! அபிராமியே!

9. எனது இன்னல இன்னபடியென்று வேறொருவாககு
 இசைத்திடவும் அவாகள கேட்டு இவ
 வின்னல தீர்த்து உள்ளதது இரங்கி நனமைகள செயவும்
 எள்ளளவு(ம) முடியாது நின
 உ(ன)னத மருவுங் கடைக கண்ணருள் சிறிதுசெயின
 உதவாத நுணமணலகளும
 ஓங்கு மாறறுயா சொண மலையாகும, அதுவன்றி
 உயா அகில புவனங்களைக
 கனமுடன அளிதது முப்பத்திரண்டு அறங்களுங்
 கவின பெற்ச செய்யு(ம) நினனைக
 கருது நலலடியவாககு எளிவநது சடுதியிற
 காதது ரட்சித்தது ஓநது
 வனசநிகா நினபாதம நமபினேன வந்தருளசெய
 வளா திருக கடலூரில வாழ
 வாமி! சுபநேமி! புகழநாமி! சிவசாமி மகிழ
 வாமி! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

சலதி யுலகத்திற சராசரங்களை யீறற
 தாயாகினா லெனககுத்
 தாயலலவோ? யான உன மைநதனனறோ? எனது
 சஞ்சலம தீர்த்து நின்றன
 முலைசுரந தொழுகு பாலூட்டி எனமுகததை உன
 முந்தானை யால துடைத்து
 மொழிகினீற மழலைக குகநது கொண்டின நிலா
 முறுவல இன்புற றருகில யான
 குலவி விளையாடல கொண்டு அருண மழைபொழிநது அங்கை
 கொட்டி வாவென(று) அழைத்ததுக
 குஞ்சரமுகன கந்தனுக(கு) இளையன எனறெனைக
 கூறினால ஈனம உண்டோ?
 அலைகடலிலே தோன்றுமாறாத அமுதமே!
 ஆதிகட லூரின வாழவே!
 அமுதீசா ஒருபாகம அகலாத சுகபாணி!
 அருளவாமி! அபிராமியே!

10. கருநீல வடிவமாரா மாடேறி உத்தண்ட

கனதண்ட வெம பாசமுங்
கைக்கொண்டு சண்டமா காலனமுன எதிராகமாக
கண்டன வெருண்டு நோக்க
இரு நீலகண்ட னெனும நினபதியை உள்ளதில்
இனபு கொண்டு அருசசனை செய
ஈசன அவவிலிங்கம பிளபப நினனொடு தோன்றி
யமனைச சூலத்தி லூனறிப
பெருநீல மலையென நிலத்தில அனனவன விழப
பிறங்கு தாளால உதைத்துப்
பேசமுனி மைந்தனுக கருள செயத்து உனதரிய
பேரருளின வண்ண மலவோ?
வருநீல மடமாதா விழியெனன மலாவாவி
வளா திருக கடலூரில் வாழ
வாமி! சுபநேமி! புகழ நாமி! சிவசாமி மகிழ
வாமி! அபிராமி! உமையே!

கண்டசாபு

கைப்போது கொண்டு உன பதப்போது தனனில
கணப்போதும் அாசசிக்கிலேன
கண போதினால் உன முகப்போது தனனை யான
கண்டு தரிசனை புரிகிலேன,
முப்போதில் ஒருபோதும் எனமனப்போதிலே
முனனி உன ஆலயத்தின
முன்போதுவா தமதுபின போத நினைகிலேன,
மோசமே போய உழன்றேன
மைப்போத கத்திறகு நிகரெனப் போதுளரு
மைக்கடா மீதேறியே
பாகேர காலன வருமபோது தமிழேன
மனங் கலங்கித் தியங்கும
அப்போது வந்துஉன அருட்போது தந்தருள
ஆதிகட லூரின வாழவே!
அமுதீசா ஒருபாகம அகலாத ககபாணி!
அருளவாமி! அபிராமியே!

11. மிகையுந் துரத்த வெம பிணியுந் துரத்த

வெகுளி யானதுந் துரத்த

மிடியுந் துரத்த நரை திரையும் துரத்த மிகு

வேதனைகளுந் துரத்த

பகையுந் துரத்த வஞ்சனையுந் துரத்த

பசி யெனபதுந் துரத்த

பாவந் துரத்த பதிமோகந் துரத்த

பல காரியமுந் துரத்த

நகையுந் துரத்த ஊழ் வினையுந் துரத்த

நானுந் துரத்த வெகுவாய

நாவறணடோடி கால தளாந்திடும எனனை

நமனுந் துரத்துவானோ?

அகில உலகங்கட்கும் ஆதார தெய்வமே!

ஆதிகட லூரின் வாழ்வே!

அமுதீசர் ஒருபாகம அகலாத சுகபாணி!

அருளவாமி! அபிராமியே!

விருத்தம்

சகல செல்வங்களுந் தரும இமய கிரிராச

தனயை மாதேவி! நினைசை

சதயமாய நிதய முள்ளத்தில துதிகும உத

தமருககு இரங்கி மிகவும்

அகிலமதில் நோயினமை கலவிதன தானியம

அழகு புகழ் பெருமை இளமை

அறிவு சந்தானம் வலிதுணிவு வாழநாள வெற்றி

ஆகு நல்லாழ் நுகாச்சி

தொகைதரும பதினாறு பேறும் தந்தருளி நீ

சுகானந்த வாழ வளிப்பாய

சுகிாத குணசாலி! பரிபாலி! அநுகூலி! திரி

சூலி! மங்கள விசாலி!

மகவுநான நீதாய அளிககொணாதோ? மகிமை

வளா திருக் கடலூரில வாழ

வாமி! சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி மகிழ

வாமி! அபிராமி! உமையே!
